

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11835/2023
14.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., као законских наследника иза покојне ВВ, бивше из ..., чији је пуномоћник Новица Јевтић, адвокат из ..., против тужених Такси радње „ГГ“ власника ДД из ..., коју заступа пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ..., и „Generali osiguranje Srbija“ са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Ивана Гајић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Такси радње „ГГ“ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2029/21 од 12.12.2022. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене Такси радње „ГГ“ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2029/21 од 12.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 850/19 од 19.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцима као правним следбеницима сада покојне ВВ солидарно исплате на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене зараде покојне ВВ за период од 01.09.2007. године до 28.02.2009. године износ од 18.774 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу код пословних банака на дан исплате, са каматом по стопи коју прописује Европска Централна банка за евро, обрачунатој на исти начин, почев од 21.12.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 484.050,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2029/21 од 12.12.2022. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцима солидарно исплате на име материјалне штете у виду изгубљене зараде покојне ВВ за период од 01.09.2007. године до 28.02.009. године износ од 18.774 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу код пословних банака на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења 12.12.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 270.525,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Такси радња „ГГ“ је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

С обзиром на то да је побијаном другостепеном пресудом укинута првостепена пресуда и одлучено о тужбеном захтеву, Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23, у даљем тексту: ЗПП) и нашао да је ревизија тужене неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, мајка тужилаца сада покојна ВВ (која се раније презивала и ЂЂ) повређена је у саобраћајној незгоди 31.07.2007. године као путник у такси возилу које је било у власништву тужене Такси радње „ГГ“, власника ДД из ... и осигурано код туженог „Generali osiguranje Srbija“ Београд. У овој саобраћајној незгоди мајка тужилаца је задобила тешке телесне повреде у виду прелома врата десне бутне кости и прелома горње и доње гране обе стидне кости. Возач ЕЕ, радник тужене такси радње, оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја правноснажном пресудом Општинског суда у Параћину К 61/08 од 15.05.2008. године. Пре повређивања ВВ је била запослена у фирми „ЖЖ“ у ... (...) у којој јој је 03.09.2007. године престао радни однос отказом уговора о раду без рока из разлога што више није била радно способна због повреда које је претрпела у предметној саобраћајној незгоди. Оценом налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке утврђена је висина изгубљене зараде покојне ВВ од момента повређивања 31.07.2007. године, односно од момента добијања отказа 03.09.2007. године па до њене смрти 11.03.2009. године, а на основу зараде коју је остваривала у наведеној фирми (1.388,43 евра месечно), умањене за примљену накнаду због незапослености (345 евра месечно). У току овог парничног поступка оштећена ВВ је преминула, те су у парницу ступили њени син и ћерка као законски наследници. Утврђено је да пок. ВВ нема других законских наследника, јер се развела још 2004. године те нема брачног друга.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом чланова 170. став 1, 185. став 3, 897. и 919. Закона о облигационим односима нашао да су тужени као власник такси возила у којем се оштећена као путник налазила приликом штетног догађаја и тужени осигуравач тог возила солидарно одговорни за материјалну штету коју је тужиља претрпела у виду изгубљене зараде. Становиште првостепеног суда је да према члану 8. став 1. Закона о наслеђивању тужиоци као потомци оштећене (син и ћерка) спадају у круг њених законских наследника из првог наследног реда и да су у моменту смрти наследили њену заоставштину коју у складу са чланом 1. став 2. и чланом 2. истог Закона чине сва наслеђивању подобна права која су оставиоцу припадала у тренутку смрти.

Другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда у погледу активне легитимације тужилаца и солидарне одговорности тужених за накнаду траженог вида материјалне штете, досуђујући тужиоцима накнаду у висини утврђеној

вештачењем, са законском затезном каматом од дана пресуђења (отварања расправе пред овим судом).

Супротно наводима ревизије којима се оспорава само активна легитимација тужилаца, Врховни суд налази да су нижестепени судови правилно применили материјално право одлучујући о приговору недостатка активне легитимације тужилаца.

Наиме, предмет спора је потраживање накнаде материјалне штете у висини изгубљене зараде оштећене која је преминула у току трајања парнице.

Према одредби члана 222. став 1. тачка 1. ЗПП, суд утврђује прекид поступка када странка умре и тако прекинути поступак се према одредби члана 225. став 1. истог закона наставља када наследник преузме поступак.

Тужиоци су се легитимисали за наставак поступка као законски наследници преминуле тужиље достављањем извода из МКР из којих је утврђено да су они њени потомци – син и ћерка. У ситуацији када је Законом о наслеђивању прописано да заоставштину чине сва наслеђивању подобна права која су оставиоцу припадала у тренутку смрти (члан 1. став 2), да су основи наслеђивања закона и тестамент (члан 2.) и да на основу закона оставиоца наслеђују његови потомци који чине први наследни ред (чланови 8. став 1. и 9. став 1.), при чему је утврђено да је пок. ВВ разведена, правилно су нижестепени судови нашли да без обзира на недостатак правноснажног решења о наслеђивању тужиоци могу да наставе парницу и остваре правно на накнаду траженог вида материјалне штете иза своје покојне мајке. Ово посебно ако се има у виду да је решење о наслеђивању судска одлука декларативног карактера којом се само утврђује (декларише) оно што важи по сили закона и да је моменат смрти оставиоца моменат када се отвара заоставштина, односно стиче право на наслеђивање.

Из наведених разлога, Врховни суд прихвата становиште нижестепених суда да су тужиоци активно легитимисани да наставе парницу након смрти своје мајке и остваре право на накнаду штете, чији се основ и висина не оспоравају ревизијом.

Како нема других навода ревизије, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**